

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes évre
Félszáz
Negyedszáz
Egy hónap

10 frt — kr.
5 " " "
2 " " "
1 " " "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorost 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többes r
hirdetések aiku szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj min
den külön beiktatásért 80 kr

Fuzió.

Lélektanilag értjük a hatalomra való törekvés azon nemesebb becsvágyát, mely 23 évi pusztában böjtölés után a «nemzetipárt» apostolait ellenállhatlanul vonzza az ország kormányzására. De erkölcs-tani indokot nem találunk e lépés igazolására. A parlamentarizmus megkivánja a pártok felváltó mérkőzését az államélet feladatai megoldásánál, de nem mint oly végcél, amelynek elérésére mindennek feloldozásával kell törekedni. A kormányzati hatalom, nem egyetlen eszköze a politikai igazságok érvényesülési harcainak, nem egyetlen próbaköve a közéletre való hatás mérlegelésének. Szomorú tanulsága parlamenti viszonyaink fonákságának, hogy egészséges cseréje az intéző erőknek rendes körülmények közt a pártkormányzat változásánál nem érvényesülhet. De se-gíthet-e ezen, Apponyi s Horánszky még oly komoly és elhatározott törekvése is? Nem látják-e, hogy ennek oka oly elítéltelekben rejlik, melyek kívül esnek a parlamenti élet horizonján? Féltjük — nem tagadjuk — az elkallódástól azt a nagy erkölcsi és szellemi tökélet, melyet a nemzeti pártnak közéletünk regenerálásáért a függetlenségi párttal összefogva folytatott harca a nemzeti öntudatban fölhalmozott . . .

Fáj nekünk, a személyes aspirációk, a hatalom megszerzése módjai szolgálatában görnyedve látni azokat az erőket, melyek most legközelebb a tiszta hazafiság önzetlen példányait tükröztették bennök, ez opportunizmusban elernyedni nemzet elé.

Jó kormányzatra szükség van, igaz; de jó ellenzékre még sokkal inkább, mert egyetlen rossz kormány sem okozhat annyi bajt, amennyit egy föladatára képtelen, számban megfogyott ellenzék. A kormány változik, de az elvnek maradni kell. Ilyen körülmények között nyitott kérdés marad, vajjon a hazafias kötelesség magasabb szempontjai nem azt parancsolták volna-e a nemzeti pártnak: hogy kitarson állásán tovább is mint a nemzeti jogok egyik őrszeme, mint az eszmék termékenyítő harcának éber serkentője és ápolója, semmint hogy siessen bevonulni a »kitárt ajtókon« mindjárt a kormányzati befolyás kerített várába s a kormányképesség babérain pihenve várja, míg az ország sorsának irányása csakugyan kezébe jut? s nagyobbra nőhet-e Apponyi a piros bársonyszékben, mint amekkorára ímént az elvek harcában megtisztult közvélemény független öntudatában emelkedett? S oly méltó bére volna-e a miniszteri polcz annak a fényes politikai multnak, melynek nemes vezérlő gondolatát ki-

sérték volt: — a «független Magyarország» amelynek hősei közt ott látjuk őt is, hogy azzal szemben el kelljen szükségkép némulni e magasabb politikai morál minden kategórikus imperativusának? Nem, mi a változásban nem a hatalomért való harcban kifáradt Achil önmegadását, hanem a hatalom kínálkozásának elfogadását látjuk. A győzelem kasirozott diadal harsonáitól kísért hangjai közül mintha kiéreznők nem annyira a rezignáció panaszát, mint inkább a vágyteljesülés örömet.

Nehéz választ elé állították az események a »nemzeti párt« elhatározását. Megalázkodás nélkül választhatta az uralkodó pártba való belépés kecsegtető útját s hogy ezt választotta, abban a közönséges politikai eszélynek minden eleme meg van. De hősiesség lett volna eldobni magától a kísértő gondolatokat s magában tartva a politikai integritás zászlóját, tovább haladni a nehezebb, a göröngyösebb uton, tekintet nélkül a kézzelfogható sikerre, folytatni a harcot a harczért, beérve azzal, hogy a küzdelmek tüzeben tovább edzi a nemzeti akarat ellenálló képességét.

Igaz, hogy a lemondás emberfölötti lett volna, de legalább megmaradt volna a nemzetnek a politikai eszménység egy fennkölt tanulsága, a magyar parlamenti életben még létező csekély erők

A sztrechnói piros virágok.

A »Debreczen« tárczája.
Írta: RAKOSI VIKTOR.

Neha valami nagy szomorúság fog el. Mikor a gyerekeim vidám szemébe nézek és együgyű fecsegésüket hallgatom, eszembe jut, hogy oly szép az élet és oly rövid. Megszületünk, kimászunk egy kicsit a melege sütkérezni, aztán rögtön visszatérünk a megsemmisülésbe. Mikor holdas éjjel elkésett madarakat látok a holdsugáron átsurranni, mindig az emberi élet jut eszembe. Az is ilyen. Jövünk a sötétségből, egy pillanatra feltűnünk a világosságban, aztán megint elnyel a sötétség. Honnan jöttünk, hová megyünk: ezt a két titkot nem tudjuk kideríteni.

De vannak fáradt és szomorú pillanataim, mikor az életet hosszúnak találom és szeretném, ha már én is ott volnék abban a végtelen fekete zarandoklatban, mely örökön-örökké a temető felé önti meg nem apadó tömegeit.

Mikor megunom a ziháló mellel és sápadt arccal futkosó embereket. Megunom ezt a hideg kővárost, beteg pompájával és örökös, kábító zajával.

Ilyenkor eltűnök innen és senki sem tudja hová lettem. Kifekszem Lagosta sziklás partjára s a kék Adria mélységébe bámulok. Vagy elbujok a déliráló róna egy kis fehér tanyájába s barna paraszttal egy táblát eszem a csillagos ég alatt. Vagy fölhatolok a

Kárpátok legmagasabb ormaira s hallgatom az erdő zugását, a vizesések moraját és a sasok éles kiáltásait.

Es ezekről a helyekről elfeledett, régi történeteket hozok haza. Sohse tudom, hogy a tenger mormolásából értettem-e ki, a zugó erdő mesélte-e el, vagy öreg pasztorok zümögtek a fülembé holdas éjszakán.

Ezt is így hallottam, vagy tőlem álmodtam?

II.

A Kárpátok közt barangoltam. Nagy hegyeken hágtam át és ember nélküli vidékeken rejtőztem napokig.

Es egy napon egy tetőre értünk, melyet mély ut szelt keresztül és vezettem, az öreg szepesi polgár, Zimmer Krisztián, lemutatva a völgyekre, szóla:

— Nézd uram, az ott Lengyelország. Itt állunk Magyarország határán.

Sokáig kalandozott tekintetem az idegenben, végre kifáradt és visszaesett a közelre. Akkor láttam bámulva, hogy a tető, a melyen heverünk, csupa piros virágot terem.

— Nézd öreg, ilyet még nem láttam, ezen a hegyen csupa piros virág terem.

— Bizony nincs abba egy szál sem: fehér, kék, vagy sárga.

— És te ezen nem csodálkozol?

— Nem.

— Tudtad?

— Tudtam. És te nem hallottad volna soha híret a sztrechnói piros virágokról?

— Nem. Valami történetük van?

— Van.

Az öreg a földet piszkálva hosszú botjával, aztán csak úgy magában mormogva, folytatta:

— Ti urak, a kik a nagy kőházakban egymás fölött laktok, nem ismeritek a földet. Azt hiszitek, hogy annak nincs is esze . . . Pedig van. A föld tudja, mit csinál. A mi falunkban a temető két felé van osztva. — Az egyik felébe csak gyerekeket temetnek . . . Ebben a felében csupa fehér virág terem. Olyan szép ilyenkor a temető, mintha friss hó takarná . . . Es egész nyáron ilyen marad. — Mig rá nem esik a hó. Es télen olyan, mintha tele volna fehér virággal. A tiszta ártatlan lelkek minálunk örökké fehér halotti lepel alatt alusszák almukat . . . Mikor én kis gyermek voltam, a sztrechnói tetőn is mindenféle színű virág megtermett, de most nem tud más színű teremni mint piros, mert ezt a földet nagyon sok vér öntözte.

— Tovább, tovább!

Odacsusztam eléje, részegsztem tekintetem és ő lassu, töredezett hangon tovább beszélt.

III.

A sztrechnói tetőt őrizte Szeredai János kapitány hetvenkét honvéddel és egy pár száz rosszul fegyverzett nemzetőrrel.

Két lovas volt velük, ezeket Szeredai leküldte a lengyel völgyekbe, hogy hamar hírt hozzanak, ha onnan valami baj közeledik.

konzerválása egy jobb, egy egészségesebb jövő, a »Független Magyar Állam« számára. De mi lesz akkor, ha bebizonyul, hogy ebben az országban csak a hatalmat kiélt politikai roué-k, s a hatalomért minden áron sóvárgó stréberek vannak, mint a lépvesszőn egymáshoz ragadva a döglött legyek és a vergődők! Mi lesz ha azt látjuk, hogy a meggyőződéseknak nagy áruk van: vagy ha nincs, mint értéktelen portékát csapják a földhöz! Két évtized óta Magyarország nem volt kormányférfi, a ki lépve polczáról, nyíltan, őszintén harcba ment volna elbukott elveiért. Nem volt uralkodó párt, mely ellenzékbe ment volna. Nagy és súlyos bűn volt ez, de ellenszere az lett volna: hogy az ellenzék se adja fel pozícióját mindaddig, míg ennek a rendszernek összes erkölcs-telenségét meg nem dönti alapjaiban. Nem magának, — hanem a nemzet számára kellett volna meghoznia szigorú elvhusége dokumentációját. Nem úgy történt: a győzedelmes küzdelemből a nemzeti párt kapitultált; a Lloyd klub ajtajánál gulába rakta fegyvereit s bevonult. A beköltözéssel együtt — félő — kiköltözik a nemzet szívéből a »nemzeti párt« ily feloszlásával a hit a politikai igazságok erejében, a politikai jellemek őnzetiessége nimbuszában.

Más sorát akartuk volna látni, mint amilyet maga választott, amilyen minden összes kiegyezési párt sorsa lesz: lebukás a kormányhatalmi polczáról, ha csakugyan kormányra juthat; vagy dicstelenül tolni a hatalom szeke-rét. Pedig a »Független Magyarország« eszméjének valószínűsítéséért folytatott és folytatandó harcban eleshetett volna,

mint egy »félelem és gáncs nélküli lo-vag«; vagy az eszme valószínűsítésében megdicsőült volna, mint a honszerelmű örökké követendő példánya!

A kuriai bíraskodás kritikája.

A kuriai bíraskodásnak választási ügyekben való behozatala ellen az ügyvédi kamarák közül elsőnek a kecskeméti ügyvédi kamara szólal fel, mely az igazságügyminiszterhez intézett évi jelentésében a következőleg nyilatkozik:

Az aldatlan politikai viszonyok folytán a megindult nagy reformok az igazságügy területén az egész vonalon fennakadtak. A múlt év folyamán egy törvényt sem hoztak, mely a munka folytatását képezné; azon egy javaslat pedig, amely jelenleg az összes politikai köröket foglalkoztatja, a képviselőválasztások érvényessége fölötti kuriai bíraskodás, igazságszolgáltatási szempontból inkább visszaesést, mint előrehaladást jelent.

Törvényeket hoztunk a bírói függetlenség védelmére és a bíróságoknak a politikai élettől való teljes elszigetelésére és most jogrendszerünk ezen feltételek elvén üttetik rés, mikor a kuriát a választási ügyekben való bíraskodással tervezzük felruházni. A politika és pártszenvédély nem ismer kíméletet, tekintélyt és minden látnoki tehetség nélkül előre is megmondhatjuk, hogy a kuria a parlamentben, a sajtóban és a közéletben egyaránt mindjárt az első esetekben a legvehemensebb támadásoknak lesz kitéve, amelyek esetről-esetre ismétlődve, ezen bíróságnak tekintélyét kifelé megrontják, tagjainak önbizalmát megrendítik, sőt félő, hogy magát a politikai szenvedélyt beviszik a bírói testületbe.

Ép ezért nem tudjuk eléggé pártolni azt

a fölvetett eszmét, hogy a képviselőválasztási ügyekben a közp. bíróság ruháztassék fel a bíraskodási joggal, mely bíróság már jellegénél fogva is sokkal alkalmasabb erre a funkcióra, másrészt pedig bír a függetlenség mindazon attribútumaival, melyekkel a kuria.

A kuria jogkörének kiterjesztése ellen szól még azon körülmény is, hogy a kuria amugy sem bír megküzdeni a restanciákkal. Az esküdszék behozatalával és a bűnügyekben való szóbeli felelkezési tárgyalás megalkotásával a kuriara jövő évben még nagyobb terhek fognak hárulni, a nélkül, hogy gondoskodás történt volna arra nézve, hogy egyéb csekélyebb fontosságú ügyek elvonásával a kuria ezen újabb funkcióját a legfőbb igazságszolgáltatási érdekeknek megfelelőleg gyakorolhassa.

Ha jövőre még a képviselőválasztási ügyekben is a kuria fog bíraskodni, akkor az ismét csak azon ügyek rovására történhetik, melyek már természetüknél fogva a kuria elé tartoznak.

Az igazságügyminiszterhez felterjesztett jelentést Zombory László mint elnök és Dr. Kecskeméti Lajos mint titkar irták alá.

BELFOLD.

A főrendiház ülése. A főrendiház márczius 21-én, szombaton ülést tart, melynek tárgyai az elnöki előterjesztéseken kívül több bizottság jelentése és a képviselőházban tárgyalt több törvényjavaslat.

A függetlenségi párt tegnap délelőtt 11 órakor K o s s u t h Ferencz elnöklése mellett értekezletet tartott. Jegyző M e z ő s s y Béla volt. Az értekezleten tárgyalás alá vettek a g a z d a s á g i p r o v i z ó r ú m r ó l szóló törvényjavaslatot. Az értekezlet elhatározta, hogy a törvényjavaslatot nem fogadja el, hanem határozati javaslatot nyújt be, melyben arra kerí a kormányt uasítani, hogy az önálló vámterület nemcsak jogi, ha-

Mar akkor az ország az orosz betörest várta.

Egy reggel sebes vágtatva érkezik a két lovas és jelenti Szeredainak, hogy a tementelen orosz előntötte a völgyeket és lassan emelkednek fölfelé.

A reggeli ködön át távoli trombitajelek és erős zugas hatoltak föl a tetőre.

Mar jönnek!

Szeredai összegyűjtötte a nemzetőröket és így szólt:

— Barátaim, ezennel megparancsolom, hogy menjetek haza, görbitsétek helyre kasszatokat, tegyetek el fejszeteket, rejtsetek el puskákat. Nektek feleségetek, gyerekeitek vannak, nem tarthatlak itt benneteket. Fordulj, indulj!

A nemzetőrök elvonultak. A százados csak egy öreg parasztot tartott ott. Aztán riadót fuja ott a kürtösökkel s a front — előtt így szólt:

— Fiaim, Hetvenhárman vagyunk e helyen és onnan alulról, a ködből, százezer orosz közel-dik ránk. De nekünk szembe kell szállnunk e haddal, nehogy a büszke csárna azt jelentse a vezére, hogy kardcsapás nélkül nyomult át Magyarország határan. Nekünk meg kell őket állítanunk... meg kell nekik mutatnunk, hogy csak úgy tudtak behatolni a haza földjére, hogy mindnyájunkat fölkoncizoltak. Hadd lássák, hogy olyan nemzettel lesz dolguk a hegyeken keresztül, mely meg tud halni a szabadságért.

A fiatal gyermekekből álló kopott csapat égő tekintete a kapitányra tapadt.

— Fiaim! A mi hazánknak vége. Oly erővel jönnek reánk, hogy el kell hullanunk. Azt kérdelem tőletek, hogy éljünk-e tovább a haza nélkül, vagy meghalljunk a hazáért?

— Halljunk meg a hazáért! kiáltott a kis csapat.

— Fiaim! folytatta a kapitány megindultan — ti bár ven katonák, de fiatal legények vagytok. Az egész élet előttemek van még... aki elakar menni, ezennel elbocsátom... a legtöbbször közületek öreg édes anyja, édes apja van otthon, soknak menyasszonya, testvérei. A ki akar, elmehet. Senkit nem ér a gyávaság vádja, hisz száz esetben megmutattátok, hogy h ő s ő k vagytok.

Senki sem mozdult.

— Fiaim! szólt Szeredai — akkor bucsuztatok el szeretteitektől. Ezt az öreg parasztot itt tartottam, hogy leveleiteket elvigye.

És a 17—18 éves diákgyerekek leültek és borujókra fektetett papiroson megirták utolsó leveleiket. Az a fekete képű fiú ott a sárospataki kollegiumhoz címezve megirta sebtiben, hogy most készül meghalni a hazáért Szeredai János 72 tarsával. Aztán beleírta valamennyinek a nevét, rátette a dátumot és beragasztotta a levelet. De még ráért 5—6 más levelet is írni nehézkezü paraszt honvédek helyett is és olyan szépen megirta, hogy ne sirasson édes szülém, mert én hazámért estem el, de ne feledje el, jó fia voltam és imádkozzek értem.

Szeredai pedig kiált az oromra és messze látójával a völgyekbe kémlelt. Most szakadtak ott szét az utolsó felhők, az aranyos nap betűzött egyszerre a mélysegekbe és ott állt alant csillogó fegyverben ezernyi ezer katona. A honvédek riadója megállította őket támadásra készültek.

— Készen vagytok?

— Készen.

— Márton!

Az öreg paraszt, aki folyton a szemét törölgette oda jött. A fiúk nagy börtarisznyába rakták leveleiket.

— No, most, Márton sebes léptekkel, egy kettő, hogy kendet itt ne szorítsák.

— Nem maradhatnék en is itt kapitány ur?

— Nem — felelt gyöngye hangon.

— Nem — felelt kurtán Szeredai, ezzel hátravonszolta, egy összeköszött hajcsomót, az óráját, a gyűrűt s egy levelet adott át neki, — ezt a feleségemnek adja át. Előre, gyorsan!

Az öreg lehajtott fejével botorkált le a dombról s eltűnt az erdőben.

— Vigyázz! Mozognak! — kiáltott az őz az ormon.

— Fegyverre! — kiáltott Szeredai.

Mindenki hü puskájához nyult s gondosan megvizsgálta. Azután a patrontáskára került a sör: hány orosz halála rejlik benne. S mialatt az oromra állított dobosok és trombitások teljes erővel verték és fújták a honvéd riadót, a kis csapat határ felé eső torka kövekkel, nagy szál fákkal el volt torlaszolva.

Egyszerre megszólaltak az alsóbb völgyben az orosz bombavető mozsarak s a lövegek o't robbantak szét a sztreznói felő. A riadó elhallgatott. A hét dobos jóformán gurulva érkezett a csapathoz.

— Hat a trombitások? — szólt Szeredai.

— Meghaltak — felelt az egyik dobos puskájával fölfelé mutatott.

Odanéztek. Az egyik trombitást futásban ütötte le a halálos szilánk s úgy bukott előre, hogy feje az ut peremén át lógva, lengett a bajtarsaira. A halál eltorzította arcát, nyitott

nem minél előbb tényleges alapon is létesítessék.

A párt álláspontjának a Házban való kifejtésével Kossuth Ferenczet, Kócskás János, Bártó Ödön és Perczel Jenőt bizta meg. Más tárgya az értekezletnek nem volt s így az elnök az értekezletet 1 órakor bezárta.

Lemondás a képviselőségről. Baró Bánffy Dezső, a kit a király m. kir. főudvarmesterré nevezett ki, lemondott képviselői állásáról. A levél, melyben Bánffy lemondását jelenti, már ott fekszik az elnöki irodában s Perczel elnök a legközelebbi ülésen már be is jelenti a lemondást. Baró Bánffy tudvalegyen a szilágyi somlyói kerületet képviselte.

Levele, melyet a Ház elnökségéhez intézett, így hangzik:

Nagyméltóságú
Perczel Dezső ur Ö. Excellenciájának,
a képviselőház elnökének

Budapest.

Kegyelmes elnök ur!

Ő csász. és apostoli kir. Felsője engem legkegyelmesebben magyar főudvarmesterré nevezett ki. Miután e kinevezés folytán a törvény értelmében lehetetlenne vált nekem képviselői állásomat továbbra megtartom, a szilágyi-somlyói választói kerület mandátumáról ezennel lemondok.

Fogdja Nagyméltóságod nagyrabecsülésem kifejezését.

Budapest, 1899. évi márcz. hó 5-én.

Baró Bánffy Dezső
s. k.

Metianu érsek a tegnapi consistoriális ülésen vért búcsút az egyházmegyéjétől. Könyvező szemekkel köszönte meg a támogatást megható beszédében, a mely az ülés tagjait mélyen megindította. Azután az ülés, aradi helyettes püspökké Goldis János archimandritát nevezte ki, kinek az aradi püspökségére legelőbb kitalása is van.

Bánffy Dezső báró mint örömapa. A magyar kir. főudvarmester nevével tegnap Kolozsvárra érkezett, hol fia, Bánffy Ferencz báró ma tartja meg esküvőjét Petrichevich Horváth Ida báró kisaszonnyal. A volt minisz-

terelnök jövetelének senki sem örül jobban, mint agg édes anyja, öz. Bánffy Danielné, a kit egész Erdélyben a legnagyobb tisztelettel környekeznek és a ki immár nem panaszkodik a csúf politika miatt, mely fiát tőle oly sok ideig távol tartotta. Bánffy Dezső báró és neje több napig maradtak Kolozsváron. Mint a reform. egyház gondnoka ez alkalmat felhasználja, hogy a püspökválasztó egyházkerületi közgyűlés ügyében is értekezzen az illetékes körökkel.

Justh Gyula országgyűlési képviselő megrögzött egészségének helyreállítására végeztetett Lussinpiccolóba utazott, tegnap este Horváth Nándor országgyűlési képviselő is, hogy a parlamenti küzdelem fáradalmait kipihenje.

A pápa betegsége. A lapok Rómából jövő tudósítások nyomán a pápának rövid időn való felgyógyulásáról adtak határozottan hírt. Azonban ugyancsak Rómából újabb érkezett hírek nem oly kedvezők s általában nem fűznek reményeket felépüléséhez. Bel- és külföldi orvosi tekintélyek azt mondták, hogy a pápa magas kora mellett a műtét után keletkezett sebnek teljes meggyógyulása kizártnak tekinthető és hogy a gangraena seniisnek, az általa feldeztetett vérmergezésnek rövid idő múlva be kell következnie. A Vatikánban a műtét óta is es a betegnek jó közérzése ellenére is számolnak e körülményre. A bullektinek csak a nagy tömeg megnyugtására szolgálnak.

Az adózás mérve. Az aradi pénzügyigazgató konstataulta, hogy állami adóban a múlt hónapban mindössze csak 600 forinttal folyt be kevesebb, mint tavaly februárban; a közvetett adókban ellenben szaporulat mutatkozik.

Halálozás. Id. O'Egan Alfred a tiszavidéki vasúti nyug. főmérnöke tegnapelőtt Budapesten 75 éves korában meghalt. Az elhunyt Angliából származott Magyarországra. Mar atyja, ki előkelő irhoni családjával vallásfelekezeti ügyek miatt hagyta el Angliát, itt élénk tevékenységet fejtett ki a magyar gazdaság terén, kinek erre, mint Grassalkovich herceg meghitt emberének elég tág tere nyílt. Az elhunyt tevékenysége a hazai vasúti gépeszet terén tűnt ki. Vasútiaink a gépeszet

terén jelenleg működő jeleseink többje, vezetése alatt kezdte meg gyakorlati szolgálatát. Mar Klauzal miniszter 1848-ban, őt bizta meg, hogy Angliában tanulmányutat tegyen, a célból, hogy a dunai hajózási és csavargőzösök meghonosítását és egy nagy gazdasági gépgyár letasítását valunk lehetővé tegye. A miniszter e tervét, melyre az impulzust gróf Széchenyi István adta, az 1848-49. évi események megakadályozták. A szabadságharc lezajlása után végleg a vasúti ügyek szentelté tevékenységét több évtizeden át. Halálát özvegyén kívül leányai: Lujza, áll. felsőbb leányiskolai tanárnő, öz. Horn Edéné és fiai Egan Alfred (nav. főmérnök és Egan Ede főmérnök) a keresk. miniszterium hajózási osztályában, gyászolják. Temetése ma, szerdán délután fél 4 órakor lesz az I. ker. Bors-utca 17. sz. gyászházban.

A nyugdíjtörvény revíziója. Rakovszky István, az állami számvéviszések elnöke, a nyugdíjtörvény revíziójának előkészítése végett most egy szakbizottságot rendelt ki. A rend a y Sándornak, a számvéviszések elnökének vezetésével. A bizottság tagjai a számvéviszések elnök és özetes intézkedése folytán már lehatóan tanulmányozták a nyugdíjtörvény és a vele kapcsolatos törvények közötti kontroverziákat, valamint a nevezetesebb európai nyugdíj törvényeket, minél fogva remélhető, hogy a szakbizottság most már gyorsan fog munkájában előhaladni és nemsokára kidolgozott javaslattal léphet elő a nyugdíjtörvény revíziójára nézve. A bizottság munkálatairól az állami számvéviszések a képviselő házhoz intézendő zarszámadási jelentése kapcsán fog beszámolni.

Színház.

Szathmáry Árpád bucsufellepte.

»Rang és mód«, Sziget Józsefnek a gyönyörű, az élet mélységeibe s az emberi lélek rejtekeibe annyi igazsággal, annyi komorsággal, derült humorral bevilágító darabja bucsuzatára el a mi kedves Szathmárykat, hisszük, nagyon rövid időre, de ismét a debreczeni színpadtól s az érte rajongó, őt igazán megbecsülni tudó debreczeni közönségtől.

szájából vér csöpögött, szemei tágra nyitva meredtek a honvédekre, mintha arra vigyazna, hogy meg mernek-e azok is úgy halni, mint ő.

A gyerekek sápadtan néztek össze.

— Vigyázz! kiáltott a sárospataki diák, a ki az ut peremére fölkapaszkodott, — gyaloglás jön az uton.

A torlaszon kiki elfoglalta a helyét.

S míg fönt a dombon robbantak a bombák, ellőttük mennydörgő hurra harsant fel s egyszerre száz meg száz szürke kabátos katonát láttak feljűk rohanni.

— Tűzelj! — kiáltott Szeredai.

A fegyverropogás után sűrű füst borult reájuk.

— Tölts, tűzelj! hangzott Szeredai szava.

Ujabb fegyverdördülés. A hurra elnémult. De az ágyudörgés és a bombák süvítése egyre hallatszott.

A sárospataki diák már fönt hasalt a tetőn és onnan kiabált le a szorosba:

— Az oroszok futva hátrálnak, éljen a magyar! A tiszték megállították, rendezik őket. Ágyukkal jönnek s a többi ágyút is igazítják. Vigyázz! . . . Átkozott kutya . . .

A fiatal diák véresen gurult közéjük. — A puskámat szolt rekedtem, — valami gránátforgács a balkaromat találta, de ezt visszaadom nekik . . . A puskámat . . . Szeredai megnézte. A bal válla volt átlöve. Felrehúzták.

A diák hörögve folytatta:

— Jönnék . . . Ne törődjétek velem . . . a puskámat . . . vizet adjatok, vizet . . .

A dobos megitta és megmosta az arcát.

— Vigyázz! kiáltott a torlaszon az ő.

A honvédsapat két sor tüzet adott. Egy-

szerre a torlaszt megrendült, majdnem fölrobbant, egyúttal a csapat feje fölött két bomba pattant szét. Az oroszok szembe is ágyukat raktak, még a bombavető mozsarakat is torlasz ellen igazították.

Sűrű füst borította a szoros utat. Szeredai végigapogatta magát. Semmi baja sem volt. Lábalnál egész csomag ember vonaglott és jajgatott. A kapitány föléle kapaszkodott, hogy jobban lásson. Az oszlo füstön keresztül látta: hogy az oroszok szembe nem támadnak, csak robbanó golyókat lönek a torlaszba . . . Ezenben az erdő tisztái tele voltak szürke köpönyeggel. Ezek a megkerülő csapatok voltak.

— A ki él kapaszkodjék fel a tetőre! — ordította le — mert itt folytanak bennünket az utban. Rajta fiúk!

A fölhívásra valami harmincz bódult, puskaporfüstös alak mászott föl. Legutól vonszolta a két dobos a sárospataki diákot, a ki lazban egő szemekkel hol puskát, hol vizet kért.

Alig hagyták el a szorost, az orosz ágyuk a szétszórt torlaszt fölgyújtották . . . s a tűz pattogásán s az ágyuk dörgésén keresztül a rettenhetetlen csapat borzadva hallotta a fölről a lent maradt, súlyosan sebesült honvédek kinos jajgatását, mely lassan-lassan elhall. Ott egiek!

A tetőn egymásnak vetett háttal álltak a haldoklók.

Egyszerre köröskörül az erdőben megzendült az orosz czári himnusz, zenekarok futtak, az eszredek üvöltöttek. S a tető alatt, az erdőszélén, köröskörül szuronyerdő jelenik meg. Hatalmas hurra-kiáltás reszketteti meg a levegőt s a szuronyerdő sebesen megindul fölfele.

Alig voltak harmincz lépésnyire. Ekkor egy aranysisakos, fényes tábornok vágta ki a tömegeből s kardjával intve éles hangon ezt kiáltja:

— Sztoj!

A roham megállt.

A tiszték a tábornok mellett teremnek. A tábornok a maroknyi magyarra mutat. Egy tiszt oda lovagol:

— Rendez-vous! (Adjatok meg magatokat!)

— Cél, tűz! felel Szeredai.

A magyarok sorüzere köröskörül egy fülsiketítő roppanás következik s mikor a füst szét oszlik, nem áll a tetőn senki. Az oroszok lassan közelednek.

A tábornok odamegy a holttestek közé. — Mind meghaltak? — kérdé az adjutánst.

— Egy él, csak a bal válla van szétrombolva. De az is el van ajuva.

— Hívj az orvost s úgy kell vele banni mintha a mieink közzöl való volna.

— Tabornok ur, megfújhatjuk a győzelmi himnuszot?

— Ne fújjatok semmit — szolt a fényes katoná elgondolkozva — a győzelem ezeké a néma halottaké. Ezenben a tilsít ezredből kétszáz embert rendelj ki, hogy tisztességesen eltemessék őket.

A tábornok jelt ad; az orosz csapatok pedig meg kezdik a bevonulást Magyarországra.

. . . És azóta csak piros virág terem a sztrencsnói tetőn . . .

IV.

Az eperjesi orosz kórházból egy sebesült hívatta a papot és a polgármestert. A sebesült Farkas Balázs sárospataki diák és hon-

Valóságos ünnepi est volt ez. A színház zsúfolásig megtelt; a távozó vendég, ki nálunk van itt honigazán, szép babérkoszorút kapott, gyönyörű feliratos szalaggal, a bucsuzó művész játéka oly magaslalon állt, mint talán még soha; pedig tudjuk, hogy ezzel igen-igen nagyot mondottunk; az egész előadás is oly színvonalra emelkedett, a minőt még a mi derék drámai erőnk is ritkán nyújtanak. Aki ott volt, nehezen fog lelkéből e szép est emléke kitörlni.

A darab jól ismert meséjét nem szükséges olvasnunk előtt újra elmondanunk. A cím maga is oly jellemző. Az üres, anyagi eszközök nélkül szükködő cím és rang nehéz létérti küzdelme, a hiu nagyravágás kietlen bukása az egyik oldalon, különösen a hivatalnoki arisztokrácia nehez sorsa; a józan önmérséklet, okos igénytelenség és munkásság sikere a másik oldalon, a lelki nemesség diadala mások és önmaga felett oly megkapó drámai erővel, annyi finom lélektani okfejtéssel és igazsággal, oly kibékítő, jótékony meleg séget szétárasztó megoldással kevés darabban van feldolgozva, mint ebben.

S aztán hozzá kell venni a kitűnő előadást, melyben a szereplők egymást igyekeznek felülmúlni.

Először utól nem ért magasságban áll a mester, a vendégművész, kit még nem is oly rég egészen a miénknek mondhattunk, Bannai Gerő szerepében, ki a heves, nyakas, s mégis oly könnyen engedő, annyi szép tulajdonnal felruházott gazdag magyar parasztot mészkarban, kiejtésben, mozdulatokban s lélektani alakulásában úgy mutatta be, hogy a néző szíve az igazi művészet gyönyörével telt meg s nyílt színen ragadta riadó tapsra a jelenőlvoltakat.

Hogy aztán hozzá ki állt a derekak gardájából legközelebb, azt már igazán nehéz volna meghatározni. F. Csizgabázy Etelka, ki ma épp oly jeles alakítást mutatott be, mint az Örült-e vagy Szentben, vagy Szabó Irma, aki bájosan igaz, közvetlenül volt, minden szavában, minden mozdulatában, vagy Komjáthyné, ki különösen az első felvonásban volt elemében, avagy Szacsavay, ki a saját erejéből emelkedett s aztán végromlásba jutott hivatalnok

aristokratát mesteri vonásokkal alakította, vagy Sziklay, ki mint Aunenburg gróf, ki a hivatalnok — méltóságokról csak úgy beszél: »Hogy is mondjam csak? Na igen... a méltóságos ur!« a ki egyetlen kitűnően megjátszott jelenetével is tapsra ragadta a közönséget.

Odry is rendkívül kedvesen, rokonszenvesen játszotta Bannai Sándor szerepét. Rubos, mint Ellei bankár báró, egyetlen jelenetével igen jól illeszkedett be az eseményekbe, amint föle varni is lehet. Sőt a kisebb szereplők is derekasan oldották meg a reájok bízott feladatokat. Különösen kiemeljük közülök Serfőzy Gy-t, ki Fauer ékszerész szerepét határozott tehetséggel mutatta be. Jók voltak Lendvay, Makrai és Nagy Jóska is. Csak Antalfi nem tudta belelenni magát a Klein ur kised szerepébe, hol zsidós kijetéssel beszélt, hol meg tisztá magyarsággal.

Kettőt kell némileg megrónunk. Az ülő beszéd közben való folytonos hajlongás és tesztartás még távolról sem jelenti a bárói eleganciát, sőt ellenkezőleg; aztán az u. n. »félre« mondásokat (Vorsich oder bei Seit) színészeink egy idő óta egyáltalán nem »félre« mondják, hanem majd a fölébe kiabálják annak, kinek az ilyeneket nem volna szabad hallaniok. Ez a valóságosság rovására megy és sérti az illúziót.

* **Jóslat.** Ugy értesülünk, hogy a szinügyi bizottság egynemely tagja, kiknek nagy befolyásuk van az igazgatóra, már előre kimondták a szentenciát egy szép rikerrel vendégszerelő énekesnő felett. Nekik nem tetszik az új énekesnő, hogy miért azt talán ők sem tudnák megmondani, de az a faktu, hogy szerződés ellen foglaltak állást. Mi most az egyszer átváltozunk orakulummá s megjósoljuk, hogy az ő szavak, mint már előzőleg számtalanszor, döntő befolyással lesz az igazgató elhatározására, aki nem tekintve sajtót és közvéleményt, nem fogja szerződés P. Vida Etelka asszonyt.

Táviratok.

Közösügyek tárgyalása.

Bécs, márc. 7. A magyar távirati iroda jelenti: Ma délelőtt 11 órakor a külügyminiszteriumban Goluchowski gróf külügyminiszter elnöklésével minisztertanács volt, a melyben részt vettek: Krieghammer közös hadügyminiszter, Kalla közös pénzügyminiszter, Spáun báró altengernagy, Thun gróf osztrák miniszterelnök, Széll Kálmán magyar miniszterelnök, továbbá Kaizl és Lukács pénzügyminiszterek. A minisztertanács a közös szükségletre vonatkozó néhány kérdéstről tanácskozott. A Wiéner Abendpost értesülése szerint a közös minisztertanács, mint minden évben, a jövő évi közös költségeloirányzat előkészítésével foglalkozott.

Kína

London márc. 7. A Timesnek jelentik, Sanghaiból e hó 6-iki kelettel: A német, angol és amerikai konzulok kijelentették, hogy a sanghaji taotaival nem tárgyalnak tovább a jelenlegi telepek kiterjesztése tárgyában. Minthogy a taotai egy idő óta kitérő, egyenest ellenkező taktikát követ, most lépéseket tesznek a végre, hogy az alkirályt rábírák, hogy mielőbb rendkívüli biztost küldjön ki ennek az ügynek a rendezésére. Azonkívül megkéri a három nagyhatalom követit, hogy a cunghli-jámennél odahassanak, hogy ebben az ügyben végleges utasításokat adjon a kínai tisztviselőknél.

HIREK.

Bizalom.

A Bánffy kormányt mint tudva vagy megölte a nagy bizalom. Addig bízott benne a képviselőház többsége az országos mameluk párt egész serege, míg végre Ő Felsége menesztette. Ugy látszik a legfelsőbb helyen nem imponált a rettenetes bizalom.

Bánffy lemondása kinos izgatottságot kellett mindenfelé. A szabadelvű pártban általános volt a konsternáció a hü szavazó gépek végtelen izgalmat álltak ki e függő kérdés miatt:

»Mi lesz most?«

Debreczen szabadelvű férfai is megdöbbenek a lemondás miatt. Nem az bántotta őket, hogy a hatalmi túltengés kora lejárt, nem az aggasztotta őket, hogy vége a pünköshti királyságnak, hanem hogy most már nem lehet bizalmi nyilatkozatokat küldözgetni.

Pedig milyen szép dolog volt az, mikor nap-nap után táviratilag, express, sőt különvonattal is ment Pest felé a bizalom hatalmas megnyilatkozása.

Most már vége mindennek.

Csak nem lehet egy párt, még ha tiszter mamelukabb a mameluknál — következetlen. Ha bízott Bánffyban, nem bízhat Széllben.

Szomoruan jártak azóta a hü szabadelvűek, leborult az ég felettük, bánat tépte szívüket:

»Nem lehet bizalmat szavazni!«

Pedig ennél kedvesebb dolog nincs a világon.

Hanem hát nem azért van okos ember, hogy módot ne találjon egy-más dolgra. Egy buzgó párttag, ki két héten keresztül törte a fejét, végre kitalálta, hogy lehet bizalmat szavazni.

Lehet bizalmat szavazni Széllnek azért, mert őt Kálmánnak hívják — nekünk pedig volt egy nagy királyunk Kálmán, lehet benne bizni, mert ő Bánffy után jött s mert még nincs 60 éves, s mert családos ember!

Ez csak elég ok a bizalomra! Ki merné ellenkezőjét állítani.

Azóta a hü szabadelvűek megkezdték a bizalmi nyilatkozatok küldését táviratilag express és különvonattal!

Hadd legyen meg nekik ez a mulatságuk. (6)

* **Zoltán napja.** A márczius a névnapok hónapja. Elsőnek köszöntött be a Zoltán nap. Ismerősök, jóbarátok felkeresik egymást s szívből jövő kívánságokat mondanak üdvözléssel. Sokn keresték fel ma d. e. Veszprém Zoltán megyei főjegyzőt, Dr. Kérészy Zoltán akad. tanárt, Nagy Zoltán zenetanárt és a többi Zoltánokat, kiknek mi is sok jót kívánunk.

* **Hirlapírók estélye.** A hirlapírók estélyének rendezésével megbízott bizottsága ma dében eszközölte a védnökök felkeresését. A védnökök aláírásával ellátott köröz leveleket a holnapi nap folyamán küldik szét a debreczeni hűgyekhez. A levelen meg lesz határozva a gyűlés napja és órája, amelyen a rendező bizottság előterjeszti a programot s a szerepeket kiosztják. A debreczeni hű-

véd volt, akit az oroszok hoztak magukkal és gondosan ápolták.

— Hallottak valamit a sztrechnói harczeről? kérde Farkas.

— Hallottunk. Már az elbocsátott nemzetőrök beszéltek, hogy Szeredai kapitány ott maradt hetvenkét honvéddel. Aztán egy Marton nevű öreg paraszt is beszélt, aki a leveleket hozta. De legfőbbbet az orosz tisztek beszéltek.

— Ezt akarom tudni. Maradt v laki bajtársaim közül életben?

— Nem. A tilsiti ezred tisztjei hetvenkét halottat számáltak meg.

— Tehát én vagyok az egyetlen a ki megélt?

— Igen.

— Jó. Most kérem tisztelendő ur, és polgármester ur, hallgassák meg és jegyezzék föl, hogyan fogadta meg Szeredai János és hetvenkét társa, hogy meghal, és hogyan tartotta meg fogadását.

És a két tiszteletre méltó férfi könyves szemekkel borzongva hallgatta a sápad diák deliriosus előadását a sztrechnói harczeről.

Este újra hívták őket a sebesülthöz. Haldoklott. Letépte kötelékeit, vére elfolyt, szétromcsolt válla üszkösödni kezdett. Töredezett hangon így szólt?

— Megfogadtam. Követni kell bajtársaimat. Várnak. Gyáva volok. Ne... nem maradhatok e... egye... dü... dü... Isten!...

Meghalt.

Én jó istenem, ha minden e fajta történetet följegyeznének, ebben az országban, talán csupa piros virág teremne.

gyek, kik szívóságukról és nemeslelkűségük-ről már sok esetben adtak tanúságot, ezáltal sem fogják megtagadni pártfogásukat. Reméljük, hogy nagy számban fognak megjelenni és közreműködésükkel előmozdítják azt a nemes célt, amelyért a sajtó szerény munkásai az e-télyt rendezik.

* **Márczius 15** Emlékeztünk már, hogy a kollégiumi ifjuság kitünő poétáinkat dr. Benedek Jánost kérte fel alkalmi költemény szavalására. Dr. Benedek János azonban márczius 15-én a Petőfi dalkör ünnepélyén működik, s így az ifjuság óhájának nem tehető eleget. A rendező bizottság tehát Odry Árpádot, szintársulatunk tagját kérte fel a szereplésre. Így a városháza előtti téren az alkalmi beszéd után Odry Árpád fog hazafias költeményt szavalni.

* **Egy részvénytársaság feloszlása.** Napok óta beszélünk városunkban, hogy egyik nyomda és hírlapkiadó részvénytársaság, a Csokonai nyomda feloszlik s a részvényesek az egész vállalatot magán kezbe adják át. Utána jártunk a hír valódiságának s meggyőződünk, hogy igaz — a részvénytársaság feloszlik s a vállalat idegen kézbe megy át. Sőt mint értesültünk — bár ezt a hírt fenntartással közöljük — a Debreczeni Reggeli Ujság is megszűnik, illetve előfizetői a D. Ellenőrrel kárpóttatnak. A nyomda eladása rövid idő kérdése, annyival is inkább, mert vevő akadna rá. A D. R. U. megszűnését azonban sajnálattal venőnk tudomásul, mert a lap teljes erejével munkál évek sora óta a debreczeni sajtó megerősítésén.

* **A városi nyomda mizériái.** A czél Géza főmérnök ur bölcsességét nem egyszer kísértük már kellő kommentárral. A városháza átalakítás folytán előállott botránys dolgoknak ő az intézője. Ő költöztette le a nyomdat is a nedves pinczébe. Mi lett a következmény? A városi nyomda szedői és munkásai közül 11, mond tizenegy ember kapott influenzát, kik egymást váltották fel a betegségben. — Egyik felgyógyult, másik beteg lett. Igazán örvendhet Debreczen, hogy ilyen tapintatos és emberszerető főmérnökkel áldotta meg az ég. De örvendhetnek a szedők is és nyugodtan alhatnak, hisz örökös felettük a gondos, — figyelmes főmérnök.

Tolonczuton. Két lecsüngő haju hérincsi illetőségű talmudistát tolonczoltatott el ma a rendőrség, kik napok óta jártak házról házra, s kegyes adományokat gyűjtöttek saját céljaikra. Ugyanily sorsban részesült még tegnapelőtt egész csapat maramaros megyei honpolgár is, kik egy kis kirándulásra jöttek Debreczenbe. Ugy látszik, hogy Maramarosban Debreczen város olyan Etdorádónak tűnik fel.

* **Rágalmazásért elítélt városi képviselő.** Drén Sándor h.-bőszörményi városi képviselő egy temetkezési együleti gyűlésen Paksy Károly bőszörményi rendőr főkapitány ellen rágalmazó nyilatkozatot tett s ezért Paksy Károly a büntető bírósághoz bejelentette. A bíróság febr. 27-én foglalkozott ez ügygyel s Drén Sándort 3 heti fogházra, 25 forint pénzbüntetésre ítélte s köteles leendő az ítéletet — jogerőre emelkedése után — saját költségén közé tétetni a H.-Bőszörmény és Vidéke helyi lapban. Ezen kívül fizeti az ügyvédi költségeket.

* **Elfogott sikkasztó.** Tegnap számunkban a rendőri körözés: Spitzkopf Károly ellen, ki 9000 frttal ugrott meg egy budapesti vasöntőde könyvvezetésétől. Mint ma értesültünk a jeles férfit Győrben elfogták s azóta a budapesti büntető törvényszék börtönébe szállították.

* **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: A legmélyebb fájdalom lesújtó érzetével tudatjuk, szeretett jó nőm, felejtethetlen jó edes anyánk, sógorné, anyós és áldott emlékü jó rokon néhai Jobbágy Julianna Polg. DEBRECZENI ISTVÁNNE asszonynak folyó hó 7-én déli 12 órakor, életének 65-ik, boldog házasságának 47-ik évében hosszas szenvedés után történt elhunytat. Kedves halottunk földi részei folyó hó 9-én d. u. 2 órakor fognak nagymester-utcai 44-ik számú házunkól az ev. r.f. nagytemplomban tartandó gyászszertartás után a H. tvan utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Végtszességételőre rokonainkat, ösmerőseinket és a n. é. közönséget szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1899. márczius hó 7. Banatos férje: Polgár Debreczeni István Gyermekei: Debreczeni Julianna öz. P. Szabó Ferenczné. P. Debreczeni Ferenc öz. neje Kiss Róza, Debreczeni Eszter. A férj testvére: Debreczeni Julianna öz. Polg. Tóth Ferenczné és gyermekei, Nasza: Polg. Kiss Mihály és neje Szabó Eszter és gyermekeik. Számos közeli és távoli rokonok nevében is. Beke engien porai felett! A temetést Dankó Mihály tem. int. rendezi.

* **Hamis pénz forgalomban.** Már említettük, hogy városunkban egy idő óta hamis pénz jött forgalomba. Leginkább az alsóbb osztályhoz tartozó embereket csapták be a hamis pénz gyártó csalók. A rendőrség szigorú nyomozást indított, a mely valószínűleg eredményre is vezet. A hamis pénz gyártásának és forgalomba hozatalának gyanúja Kun Lajos kőgyári munkásra hárult, a kit a rendőrség a felmerült tényleg bizonyítékok alapján tegnap letartóztatott. Lakásán hazkutatást tartottak ott több szabadkezi rajtot és ólom golyócskákat találtak. Kun Lajos tagadja a hamis pénz készítésének vádját, azt állítja, hogy a hamis foriatocskákat pénzváltás közben kapta. Felesége azonban egészen ellenkező vallomást tett. — A vadlott gyanús viselkedése és ellentmondó vallomások csak megerősítették a rendőrség gyanúját, a mely most nyomósabb bizonyítékok után kutat. Kun Lajost fogva tartják.

* **Szerencsétlenség.** Kovács Mihály csapókerti lakos fia Gábor ma délelőt hazafelé ment. A csapó utca végén egyszerre egy jókora nagyságu cserep repült a fiu felé. s ép a homlokán talalta. A homlokbőrt zúzta szét, úgy hogy a vér hatalmasan kezdett folyni a fiu homlokából. Hogy kidobta, honnan dobták a fiu fele a csereparatot, az sötét titok. Szerencse, hogy nagyobb baj nem történt, minthogy a fiu pár napig bekötve hordja a fejét.

* **A javas asszony vége.** Tóth Jánosné szül. Erdélyi Maria, Szalacs községi országos hírű kuruzáló asszony tegnap éjjel mérgezési tünetek közt hirtelen meghalt. Életében különösen a Tiszántúlról szával zartérendokoltak hozzá állítólagos látnokok i tehetségéért, ami mellett megkuruzsolt a l a s s a l is foglalkozott. Nagyváradon két bűnpöre is volt; az egyik egy menyaszony megmérgezése miatt. Mindkét bűnpörben bizonyíték hiánya miatt annak idején felmentették. — A nagyváradai járásbírószág az elhalt Tóth Jánosné holttestét bonczolás alá véteti és ez ügyben vizsgálatot is indított.

* **A városi hivatalok** kevés kivétellel már elfoglaltak állandó helyiségeiket a megújított városháza épületében. — Ábrahám László t. főügyész a Hungáriából, Vecsey I., Körner Adolf tanácsnokok ideiglenes szobájukból a Rózsater felőli oldalon berendezett helyiségekbe költöztek. Csütörtökön d. e. végére az anyakönyvi hivatal is áthurezolkodhatik a Hungáriából a közlekváltár és a régi kistanács terem területén átalakított szobákba. Nehány nap múlva megkezdik a piac-utcai oldal javítását is; valamint egy szobát csinálnak a Rózsater felől levő kapu aljából. A birtok

nyilvántartó hivatalt itt helyezik el. A közönség tájékozása végett mindhárom bejáratnál táblák lesznek kifüggesztve, a melyek utbagazítást adnak a hivatalok elhelyezéséről s egyúttal az összes szobaajtók is megszámozottatnak, Bizony ez az ujtás különösen kezdeiben nagyon szükséges.

* **Megrendszabályozott masszírozás.** A belügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely szerint a masszírozástól mindazon egyének eltiltatnak, kiknek arra képesítésük nincsen. A masszírozás nemes mesterséget ezentul csakis orvosi felügyelet és orvosi felelősség mellett azoknak az egyéneknek szabad eszközölni, kiknek arra orvosi képesítésük van. A miniszter felhívja a hatóságokat, hogy ezen rendelet betartását a legszigorúabban ellenőrizzék.

* **Mérő Géza rehabilitációja.** A székes fővárosi fegyelmi választmány Vesztróczy István VI. ker. előjárót mult évi június hó 15-én hivatalvesztésre és Mérő Géza nyug. tanácsi fogalmazót — Toldy József t. főügyész felmentő indítványa mellőzésével — nyugdíj-elvezetésre ítélte. A belügyminiszter mindkét fél felebbezése folytán most döntött a fegyelmi ügyben. — A Vesztróczy Istvánra vonatkozó elsőfoku határozatot helybenhagyta; ellenben a Mérő Gézára vonatkozólag — azt megsemmisítette, Mérő Gézát a fegyelmi büntetés alól teljesen felmentette és nyugdíja élvezetében továbbra is meghagyta.

Mint külön értesítés helyett ezuton értesítjük barátainkat és jóismerőseinket **Rosenfeld Jakab** urnak f. hó 8-án 80-ik évében bekövetkezett elhalálozásáról.

A megboldogult temetése f. hó 9-én d. u. 1/2, 4 órakor lesz Miklós-utcai lakásáról.

A gyászoló család.

Rácz Károly, ki hosszabb betegségből felépült, ma szerdán márczius 8-án a »Bika« kavéházban rendes nagy zenehangversenyt tart, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik.

A Bika szálloda bérlőtársaság üzletvezetője.

Hát a nép?!...

Irta: **Gondy Károly.**

Az urak, a főurak és a mellék urak már rendben vannak. Megkötötték magok között a békét és a megfejelt miniszterium már le is tette az esküt; lehet, hogy az eskümlta ellenünk szól, ha egyszer nem magyar földön elmondatták vele.

A játék élénkítésére most másképp csoportosultak, de azért ók a régi komédiások, hát ha a szójatek jobban tetszik a publikumnak.

A főrendezőt «viribus unitis» kibuktaták, a sugók látszólag huzódtak a lámpasorból; egyik Gesztre ment volna (?) gesztikulálni, a másik az ördög-fiu, ki épen nem tartozik a mimosa fajta közé, sine pudore továbbra is fog mimikalni... lehet, hogy még primót muzsikálni.

Szegény elnök!... egyetlen hibája volt, hogy viaszkos szárnyaival, mint Ikarus közel járt a Naphoz és nem halgatott már Daedalus mesterére. A kit röpében felsegített, az magasztalja és a kit mint parvemü háttérbe szorított, az gyalazza.

Szél Kálmán sem szolgálhat két urnak, kivált, ha Bécs felől fujsnak; meg ő is könnyen pottyanhat a tengerbe, ha nagyon távolodik a mester druszájától, — ki még mai napig is viasz munkákban mesterkedik.

A békét Banffy nélkül aáirtak; és ha köztük marad, akkor sem lett volna oly nagy baj... egy strohmannal több, vagy kevesebb, az nem változtat a helyzeten. A fő, hogy a favorit generalis ne hiányozzék, mert az országházban is kell a Platz-commandant... Már egyszer tisztában kellene lennie a

népnek a felett, hogy a pictus masculus még mindég járja, mióta Tisza prológiájával nyitották meg a t. szín-Házat és Janus pófával járnak benne a főszereplők.

Bánffy már becsomagolta iratait, következik az «auts da fé» azomoru ünnepük. — Bucsuzott az általa toborzott híveitől, kikkel még contra-bandot vél csinálni. Siror, fenyeget és felemelt fővel temet.

Bánffy gazdája úgy látszik, még nincsen veszeve. Debreczen, Arad és Jász-Berény főispáni heroldjai már megfutták a riadót: Fel-tamadunk! Ujra lesz többség, mely a bécsi nyomás alatt, mint a disznó-sajt, egyre tömörül.

Most már minden párt egyelőre boldog. A 32 kártya 32 éven át minden játékosnak kedvezett. Itt a bársonyszékben csak nyerni lehet. . . . Isten áldása Kohn-nál! . . . Olyan boldog itt minden partner, mint azon vőle-geny, ki bigamiáért az oltárnál reszket.

Egyelőre csak egy trakta volt a medve-bőrre . . . a fuzlis ital mellett folyt a vizsgá. Ah mily omen . . . A sas szárnya alatt: sub ala tua, találják a biztos oltalmat.

Mindenek előtt az indemnity van szó-nyegen, mert adóvégrehajtó nélkül nincsen élet köztünk. A többivel is majd csak lassan egyezkedünk, visszazökkenünk a lex-codex mély kerékvágásába és kérdjük picula-szó mellett: Van-e valami eladó? . . .

Volna bizony, de erre nem hederit a zsidó . . . hogyan venne, ha a dól Van valami a levegőben, mi úgy zsongítja idegeinket és szélhűdésre emlékeztet: Szell elhagyja a sok penzintézeteket, csak aztán a pénz se hagyja el a jeles tanuló Szell Kálmant. — Sok volna még kivinni való hatra, a mitől minden tagunk reszket . . . a nagy nyomornak mivel alljuk utját? . . .

Mit valogatunk a személyekben, ha egyik sem dologzik öcsöbben és a rendszerben, ha az adó változatlanul marad? . . . Tessek a ceozust megdupplázni és az adót felére leszállítani: feleje sem megyünk az urnának és az uraknak, de még kuriai biráskodásra sem lesz szükség.

De hát hol van az a messziás-miniszter ki az adóból csak egy fillért is engedhetne? Nekünk mind-gy, akár Apponyi, akár Bánffy nevében fizetjük a kvóta-sarczot. Ausztria ujra fegyvereket cserél, biztosítja magát az eshetőségek ellen. Hiszen csak neki van Krig-zorthja, neki van háboruja, mi csak vakon követjük a puskaporr dunsztjában.

A mit most látszólag az új vállalatban anticipandó nyertünk, az édes kevés az üdvös-ségre. — Ha nem zaklatnak ápril 14-én lehet, hogy még előbb behajtnak az adóhátralékot. Továbbá, ha a fészolgsbiró és a főmérnök nem mérköznek úgy a korteskedésben és a szavazat-tantiem osztogatásában, van a főispánnak módjában jó pénzért a Kandel, Mandel és a Handel-Wandel embereiben válto-gatni . . .

A keresztfeszítésre perhorretkál' hivata-nokokat jó volna már egyszer mindenkorra kihagyni a kockajátékból. Nevetséges azt képzeln, hogy egy szervezetben a láb ne induljon a fej után. A kuriai biráskodás ép-pen absurdum, ki hátulról kezdi az olvasá-t. A mit itt ránk olvasnak, abba bele kell nyu-godnunk.

Miért nem bízzák ezt is a népből vá-lasztott, bűnügyektől itélő esküdtekre, kiket helyben minden perczen össze hívatunk. De volt a kapitányban ész!

Mig a főispáni intézmény meg nem szű-nik, addig nem lesz a választás tiszta (?). El a főispánokkal, ha mar igazságos miniszteri-ummal állunk szembe! Ne tőrjünk tovább az ispánkodást hátunk megett. Vagy talán udva-riasságból küldik a nyakunkra, cserébe a három helyébe? Compliment! Mig teljhata-lommal felruházott főispánok lesznek, mig a tóban halak lesznek: addig Rózsám a füg-getlenek hiába erőlködnek. Szegény nép! a sok pénzeden ilyen zarnok hatalomra tettél szert?!

30.000 lélek egy akaraton halad az or-szágoton. Megállj Te imponans körmenet! Ne ér az semmit, hogy mindég csak körben jártok, hogy is, haladhatátok?! A czel és czelző között csak egy egyen-s irány lehet; a kilőtt puska golyó soha sem fog körben forogni.

Édes népem! Ne idealizáljátok; a ke-nyér nem az égben, de a jó földben terem. Más az eső, más a vető, a nép örökké ke-reső, a veze ője a nagy költő. Őt hallal, őt kenyérral nem lehet már 50 0 embert a pu-sztában jól tartani; a csodák ideje rég letűnt, maholnap azt bámuljuk, ki büvölni nem tud, ő mint bolond l-tok a szélnek fut. Bécsből lefele foly a Duna, mi hiába von.

Nagy baj, hogy a nép nem érzi soha férfikorát, és mint a gyermek egyre kér, kö-nyörög. Pedig ő volna az apa, ki uri gyer-mekeinek a kenyeret adja. Kar az ily nagy-hatalomnak nem önállóan gondolkozni, mit engeditek magatokat mindentől megfosztani? Nem látjátok, hogy a ti penzetekből ková-csolják ellenetek a fegyvert? Hát csak ugyan olyan gyáva a nép, hogy beteljesedik a főis-páa besavanyított jóslata: »hogy nincsen már magyar«?

A szegény nép farad, kűszköd, öli győtri magát, hogy a föld hagyott urak közvetve kapják a kenyerüket; be eri ha az Udvar megdicséri a magyar tánczát, kivált ha úgy járja a hogy odafent fűtyölnek.

Addig tehát mig a mi minisztereink Bécsbe járnak apportrozni, két lóban szol-gálnak és közben mé farkot is c-óválnak; addig az Országok nincsen felelős miniszte-riuma.

A függetlenítés eszméje nem hogy most mélyebb gyökeret verne, de a sok asás, á-s-kálás és rigo irzias után dűlőben van a zás-aja; még egy kevés Szell kell és a párt ki-maradt a hóból, mint a . . . pedig tél sem volt.

Azért még most sem kárhoztatom az új embereket, sen a régi idők: nem okai ezek semminek, Auszria mostohánk oka min-dennek.

Éljen is most és mindörökké:

•A függetlenség•

Nép, csöndes nép!
Mily szép a kép:
Egy képen milliók,
Királyért halandók . . .

Tudomány, irodalom és művészet.

Érdekes felolvasást tartott tegnapelőtt este a budapesti katonai tudományos és ka-szinóegyületben L a n d a u Gyula honvé-d-százados, a m. kir. Ludovika akadémia tanára e czimen:

»A nagy hatalmak gyarmati törekvései, gyarmat-ügy, had-seregek.«

A gyarmatosítás okainak és történetének rövid vazolása után az egyes államok jelenlegi gyarmatait ismertette kiterjesztésük es lakosságuk száma tekintetében térlepek be-mutatója mellett.

Ezután jellemezte a gyarmatok három fő csoportját es pedig a földművelési, keres-kelemi es iltetvényes gyarmatokat. Előadta, hogyan lehet gyarmatot es vedterületet ala-pítani, majd pedig a régi gyarmatosítási rend-szer váltoását es az idegen földrészek be-lakóinak a gyarmatosítással szembe taunai-tott magatartását fejtegette.

Végül futólagos pillantást vetett a kínai vizeken történőkre, mint a jelenlegi gyarma-tosítási törekvésekre.

E rendkívül érdekes es a jelenlevő di-szes közönség részéről igen nagy tetszéssel fogadott felolvasáson jelen voltak:

L o b k o v i t z herceg hadtestpa-rancsnok es F o r i n y á k tábornagyk; P a r m a n n, B e r n o t á k es C z i b u l l a altornagyk; G a n d e r n a k, L a n e r, Z e l a n o s k i - S e l i t a, C s e s z n á k, V a l e n t i e, B i h a z, A t t e m s r o f, A l l b a c h es P o t t i o r e k vezérornagyk, továbbá a buda-pesti helyőrség számos törzs- es főtisztje es tiszthelyettese.

A »Bánffy párti maszlag« című röp-irat, amint előre jeleztük, a mai naptól fogva kapható a »Debreczen« szerkesztőségében. — Fűzetenként ára 20 kr.

Dalügy.

A debreczeni dalegylet kezdeményezé-sére, indítványára az országos magyar dal-egylet közgyűlése határozatilag kimondta, hogy a kerületi dalos szövetségek felállítása az or-szágos dalügy érdekében nemcsak kívánatos, de szükséges is.

Megbízott egy albizottság Lengyel Imre elnöke alatt, hogy dolgozzon ki egy részle-tes javaslatot a felállítandó daloszövetségek-nek az országos magyar daláregyesület kere-tébe való beillesztésére nézve.

A bizottság ülésezvén megállapodott az irányelvekben amely alapon az országos dal-egyesülethez intézendő beadvány szövegezés-e s a szervezési alapszabály is elkészült.

A debreczeni dalegylet újabbi tenykedé-sevel is rá fog szolgálni arra, hogy a teret-zett s a hazai dalügy történetében nagy fo-rduló pontot képező országos érdekű inté-ménynek létrehozásával magának elismerést es dicséretet szerezzen.

A gondosan összeállított s kellőleg meg-okolt bizottsági jelentést egész terjedelmében közrebocsátjuk.

«Az Országos Magyar Daláregyesület

tekintetes Igazgató-Választmányához

Budapest.

Tekintetes Igazgató-Választmány!

Az Országos Magyar Daláregyesület által mult év április hó 16-án tartott választmányi ülés s ezt követőleg ápril hó 17-én tartott közgyűlés határozata alapján azzal bizáltunk meg, hogy tegyünk részletes javaslatot arra nézve, hogy a kerületi dalos-szövet-égeket mi-

valamint fekete, fehér es szines Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikó kockázott, mintázott es damaszt stb (mintegy 240 k- lönböző fajta es 2000 különböző szín s árnyalatban stb)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyas-tóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben

(ca. es kir. udvari szállító).

Selyem-basztruha 8 frt 65 krtól

egész 42 frt 75 krig egy teljes öltözékhez való szövet — Tussors es Shantung

képen lehetne az O. M. D. E. keretébe beilleszteni úgy, hogy ez által az O. M. D. E. fennállása kockázatba ne legyen, továbbá dolgozzunk ki egy szervezési javaslatot a kerületi dalos-szövetségeknek az O. M. D. E. keretébe való beillesztésére és megalakítására nézve.

Ezen határozat alapján a bizottság Lengyel Imre előktele, dr. Angyal Armand, id. Ábrányi Kornél, Hackl Alajos, Verner László bizottsági tagok s a jegyzőkönyv vitelére felkért Krasznai Ferencz (debreczeni delegált) részvételével Aradon gyűlésezvén behatározott eszmecsere után következő irányelveket állapított meg és foglalt jegyzőkönyvébe:

a) Hívja fel az O. M. D. E. igazgatóválasztmánya az összes tagtestületeket a felállítandó kerületi dalos-szövetségekbe való beépítésre.

b) Állapítsa meg az O. M. D. E. választmánya 5-8 megyének egy kerületbe való összehozásával az egyes kerületi dalos-szövetségek területét s azoknak székhelyét.

c) Dölgözzön ki az O. M. D. E. alapszabályait oly irányban, hogy abban a Kerületi Dalos-szövetség és a O. M. D. E. közti viszony szabatosan meg legyen állapítva.

d) A felállítandó Kerületi Dalos-szövetség által szerkesztett és az ottani viszonyokat kellőleg ismertető alapszabály tervezet az O. M. D. E. választmányának jóváhagyásával terjesztendő fel megerősítés céljából a m. kir. belügyminiszteriumhoz.

e) Kivánatosnak tartja a bizottság, hogy az egyes kerületi dalos-szövetségek kebelükbe a nemzetiségi dal-egyesületeket is bevonja de alapszabályilag megállapítandó, hogy a kerületekben évenként tervezett összejövetelek alkalmával rendezendő nyilvános előadásokon csak magyar karnégyesek legyenek előadhatók.

f) A kerületi dalos-szövetségek évenként tartsanak a kerület más-más pontjain összejöveteleket s rendezzenek nyilvános előadásokat, mely előadások tisztá jövedelme szét fog osztatni a kerületi szövetség dalünnepélyén részt vett és közreműködött delegáltak közti utazási költségeiknek legalább részbeni fedezésére.

g) Versenyek a kerületi dalos-szövetség ünnepélyén egyáltalában ne tarlassanak.

Folyt. köv.

CSARNOK.

A rendőrkapitány ur párbaja.

— Humoros regény. —

Írta: **Mocsáry Miklós.**

XII ik fejezet. (26.)

— Már pedig én hallottam, mikor az elébb összevesztettek, szólt indignálódva Tóni bácsi.

A báró nem tudott hova lenni bámulatában. Erről nem volt tudomása.

— Talán csak nem felsz ettől a seres hrdótól, — a kit másképp rendőrkapitánynak hívnak.

— Isten ments. De nem áll tisztán előttem a dolog.

— Talán meg se esőköltad az asszonyt, vagy ő téged.

— Egyik se áll.

— Ertem, ertem, menteni akarod azt az asszonyt, — pedig hát az nem is érdemli meg.

— Bátyám uram, — nem lehetnél segédem.

— A rendőrkapitánynak ígérkeztem meg de talán Kóbi jó lesz.

— Helyes. A segédek megállapítják a felteteleket.

A báró eltávozott segédek keresni és Kóbi gondolatokba merülve setált. Mily csodálatosak a sors utjai. Az ő ötletének köszönhető hogy Papp Gyulát eddig fel nem ismerték, az alhajsz igen jól elváltoztatja.

Amint így sétál, összejön Tóbiással, —

a mint sebesen loholva a buffetből igyekszik befele.

— Találtál segédet.

— Milyen segédet, mire kell,

Kóbi kaczagott.

— Hat parbajsegédet. Igyekezned kell, hogy talaj meg egyet, mert a kapitány türelmetlen s vére vágyik.

Tobias megijedt (Mint látszik, ez nálla ném valami szokatlan állapot.

— En ebből sokat nem értek. Parbajozni nem akarok. Azután ki fizeti a fiakkerköltséget s hányszor?

Kóbi meghökkenf. Honnan-e gyors változás?

A miniszter körutat tett a teremben, az összes jelenvoltakat megzólítá s velük nyájasan beszélgetett. Mégi, (mint a roz nyelvűk suttogtak legöböt Traxler Eszterrel időzött, mit tekintve Eszter értelmességét és és hájoságát, ném is csodálhatunk.

Ezalatt a báró talált másik segédet is Naczi személyében, Volt oka Naczinak ra, hogy Kóbinak is, hogy Papp Gyula segédei legyenek, megfogadták magukban, hogy minden egyes kardvagasra vigyázni fognak, vagy pisztolylövésre, nehogy az 1000 forint e komiz módon esek el tőlök. E perczen gyűlöltek a kapitányt, (külön-külön), hogy jutalekukat oly veszélyeztetésnek teszi ki!

A rendőrkapitány hamar megbánta hősiességét. Egyik fegyvernemhez se értett, bátor se volt nagyon s nagyon könnyen elvesztette hidegvérét.

Inkább visszalépett volna, de nem tehet, mert az affaire hire elterjedt már s minden oldalról buzgattak a kapitányt, hogy most tegyen ki magért.

A rendőrkapitány a párbaj okául azt adta, hogy a báró azt kérdezte volna tőle: **M i e r t k a p i t á n y a r e n d ő r k a p i t á n y ?** Azonkívül elbírte volna a Feketeházi-val való esetét (a záróra után) Ezek bizony elég súlyos becsületsértési momentumokat képeztek és a mennyiben nem a sajtó útján lettek elkövetve, sajtóbíróság elé se lehettek vonva. Így a rendőrkapitány helyesen, korrektül járt volna el, míg mas esetben őt eri a vád.

A rendőrkapitány segédei Tóni bácsi és a polgarmester voltak. A ket ellenfél segédei összejöttek és harcoképtelenség való küzdelmet, bandage nélkül, veszélytelen sebesen pisztolytal való folytatásban állapotok meg. A hely s idő: „Nye szem” tisztás a „Madri” hegy a ján s reggeli 5 óra. — (Sietni kellett az elintézésel, a mig az elfozatási rendelet le nem érkezik. — A kapitány akkor már meg nem verekedhetik egy sikkasztóval.)

A feltételekről a báró és Tobias külön-külön értesültek és a változatlamba Tobias ijedten, — a báró egész nyugodtan beletördött.

Már hajnali 3 óra volt, a vendégek szalíngóztak hazafelé s a minisztert meghívta a rendőrkapitány magához, mit ez (a polgarm. nagy bosszuságára) el is fogadott.

A báró fegyverek beszerzésére ment el és Tobias Kóbi-val ez utóbbinak lakására távozott.

A rendőrkapitányt itattak, az ivás nem volt ellenére, az előkelő urak s a párbajba tüzeltek bele.

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

Sertés vásár.

Köbányai sertéspiac. Márczius 7. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 kgron felüli 47¹/₂—48 kr. Közép (páronkint 300—400 klg. súlyban) 47¹/₂—48 kr. Fialat nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 51—51¹/₂ krig. Fialat közép (páronként (251—320 klg.) 49—50 krig. Fialat könnyű páronkint 250 klgig terjedő súlyba. 48¹/₂—49 kr. Szerbiai: nehéz (páronkint 260 klg.

felüli súlyban) 49—50 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm súlyban) 49—49¹/₂ krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogramm terjedősúlyban) 47¹/₂—48 krajczárig

Sertéselészám: 1899. évi márcz. 5-én — volt készlet 31.546 darab, 1899 márcz. hónap 6-án felhajtott 442 drb, 1899 márcz. hónap 6-ik napján elszállított 585 darab 1899 márcz. hó 7-ik napjára maradt készletben 31.403 darab. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

ár. 7.

készaruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

B u s a	kilos	Ar 100 klg.		kilos	100 kilogramm ára	
		frttól	frtig		frttól	frtig
Bánsági	76	—	—	80	00. 0	—00. 00
"	77	—	—	81	00. 00	—00. 00
"	78	—	—	82	—	—
Tiszavidéki	79	10.05	—10.15	—	10.50	—10.60
"	76	10.20	—10.25	80	—	—00. 00
"	77	10.30	—10.35	81	00. 00	—00. 00
Festvidéki	78	10.45	—10.50	82	10.45	—10.55
"	79	10.25	—10.35	—	—	—00. 00
"	79	10.35	—10.40	80	—	—
Fehérmegyei	76	10.40	—10.50	81	10.45	—10.55
"	78	10.50	—10.60	82	—	—
"	79	10.20	—10.30	—	—	—
Bácskai	76	10.30	—10.35	80	—	—
"	77	10.30	—10.40	81	00. 00	—00. 00
"	8	—	—	82	0000	—00. 00
Észak-ma	7	—	—	—	—	—
"	79	—	—	80	—	—
"	79	—	—	81	—	—

Hozs elsőrendű	uj	Min. hekt.-ben		Ar kilógram	
		70—72	7.85	7.95	
"	"	—	7.75	7.85	
"	"	60—62	6.20	6.50	
Árpa takarmánynak	"	62—64	6.60	7.40	
"	"	64—66	7.60	8.40	
"	"	39—41	5.80	6.15	
Zab	"	—	4.65	4.70	
Tengeri bánsági	"	—	—	—	
"	"	—	4.15	4.30	

Meghívás.

A debreczeni csizmadia árucarnok szövetség 1899 évi márcz. hó 18-án d. e. 8 órakor a szövetség árucarnokában

rendes évi közgyűlést tart,

melyre a szövetség és ipartársulat tagjai ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai a következők:

1. Jegyzőkönyv hitelesítésére 3 tag választása.
2. Igazgatóság jelentése 1898. év üzlet eredményéről.
3. Az 1898. évi mérleg és zárszámadás előterjesztése.
4. A felügyelő bizottság jelentése igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
5. 3 kilépő igazgatósági tag választása 3 évre.
6. 3 felügyelő bizottsági tag 1 évre leendő választása.
7. Esetleges indítványok.

Debreczen, 1899 márczius 8.

Az elnökség.

JEGYZET: Az évi mérleg és zárszámadás 8 nappal a közgyűlés előtt a szövetség elnökénél megtekinthető.

Szabadalmazott drótüveg

legjobb anyag felső világításra, padlózat és gyárablaknak, különböző erősekben 1.75 quadratméter nagyságig.

Különös előnyök: Legnagyobb tűrésbiztonság, áttérés és áttörés ellen, az unott drótröstély elcsúsz, tűzbiztonsága a legmagasabb fokig, esetleges törésnél sűrűn maradása, mivel a drótszövés az üveget erősen együttartja, igen világos átlátszó, ezelőtt sohasem látott világító hatás. Sok állami- és magán épületknél nagy mérvben legjobb hatással használatban. Számos bizonyítvány, prospectus és minta szolgáltra.

Üvegöntvény, Padozatlemez járható felsővilágítással

átjárók, földalatti folyosók vagy vasuti alagutak megvilágítására, határozott mennyiségben, sima vagy mintázott felületeken, fehér, félféher (Kb. 30% olcsóbb, mint a rendes nyers üvegöntvény) és színes drótfonat vagy anélkül.

Üvegtető-tégla és üveg gerincz-tégla

különböző nagyság és alakban.

Action-Gesellschaft f. Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens

Neusattl bei Elbogen (Böhmen).

Más készítmények: minden faj üvegekben. Üveg-zárak. Belgia és német faj táblaüveg. Üveg öntvény formázott üveg. (Szabad. üvegbetű.)

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDAJÁBAN

DEBRECZEN, a főpiacz, a főpostával szemben mindenféle

Koczkazott, egyvonalas és sima

levélpapírok:

a következő olcsó arszámitás mellett kaphatók 1000 pld.

könnyű levélpapír czégyomással 1/2 ives	3 frt — kr
erősebb " " " "	3 " 50
erős finom " " " "	4 " 50

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

<p>Hoff János maláta egészségi itala.</p> <p>Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábbadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.</p> <p>Egy palaczk ára 75 kr. — Öt palaczk bérmentve 3.75 kr.</p> <p>Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.</p> <p>Bécs, Hofmühlgasse.</p>	<p>Hoff János süritett maláta kivonata.</p> <p>Tüdőbajoknál, kezehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.</p> <p>Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.</p> <p>Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Különösen tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonattal cukorkát.</p> <p>Fischer G. őrnagy N.-Várad.</p>	<p>Hoff János maláta egészségi csokoládéja.</p> <p>Gyengeségnél, vérezegénység, idegesség, almatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. — Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.</p> <p>Egy csomag ára 1 frt.</p> <p>Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.</p> <p>Dr. Nicolet orvos, Triebel.</p>	<p>Hoff János maláta-kivonatmellczukorkái.</p> <p>Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetetlen hatású. A valódi maláta mellczukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.</p> <p>Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.</p> <p>Csodálatos volt maláta kivonatmellczukorkáink hatása makacs köhögés ellen.</p> <p>Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg. Czukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítettek. Busch plébános, Weischütz.</p>
--	--	--	---

Raktár Debreczenben: Mihalovits I. Rotschnek V., Roehltz Schmidt A., Füleky Pal, Tóth Béla, Muraközy L., Balazs Ödön gyógyszerüzaraiban, Franciscs és Jóna drogu kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Félégyhazy Janos, Rickl József, Zelmos, Deutsch Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos raktára: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerüzara Budapest, király u. 12.

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.

Meghívás.

A debreczeni ipar- és kereskedelmi-bank XXXII.-ik rendes közgyűlését

1899. március 12-én délelőtt 10 órakor tartandja Debreczenben, az intézet saját helyiségében,

melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak, oly figyelmeztetéssel, hogy az alapszabályok 28-ik cikkének rendelete szerint részvényeiket a közgyűlés előtt 5 nappal az intézeti pénztárnál le kell tenniök.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági jelentés, az 1898. évről.
2. Az 1898-ik évi számadások és mérleg s ezzel kapcsolatban a felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése után a mérleg megállapítása és a nyereség feletti intézkedés, végre az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása feletti határozat.
3. Az alapszabályok 34-ik cikke értelmében kilépő két igazgatósági tag helyére két tagnak s mivel egy igazgatósági tag ügyvezetővé választott, egy hetedik igazgatósági tagnak is választása három évre.
4. Egy, esetleg két felügyelő-bizottsági tag megválasztása két évre.
5. Boldogult ügyvezetőnk Hollaender Gyula özvegyének kegydíj iránti kérvénye feletti határozat.
6. Az alapszabályok megváltoztatása.

Az évi jelentés és mérleg a közgyűlést megelőző 8 nap alatt a bank helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczen, 1899. február 14-én tartott ülésünkből.

Az igazgatóság.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben